

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa **P. H.**, bytom T., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o starobný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 30. júna 2011, č. k. 12Sd/68/2011-35, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 30. júna 2011, č. k. 12Sd/68/2011-35, v napadnutej časti, týkajúcej sa rozhodnutia odporkyne **2** číslo X.X.X. zo dňa 27. januára 2011 v spojení so zmenovým rozhodnutím číslo X. z 12. apríla 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne 2 číslo X.X.X. zo dňa 27. januára 2011 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne číslo X.X.X. z 12. apríla 2011 **z r u š u j e** a **v r a c i a** odporkyni na ďalšie konanie.

V napadnutej časti, týkajúcej sa rozhodnutia **1** číslo X.X.X. z 27. januára 2011 rozsudok krajského súdu **z r u š u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 30. júna 2011, č. k. 12Sd/68/2011-35 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 2 zo dňa 27. januára 2011, v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne z 12. apríla 2011, obe vedené pod číslo X.X.X., ktorými odporkyňa podľa § 65, § 78 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) priznala navrhovateľovi od 22. novembra 2010 starobný dôchodok v sume 71,50 Eur mesačne a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 404/2010 Z. z. od 1. januára 2011 zvýšila starobný dôchodok na sumu 72,80 Eur mesačne. Zmenovým rozhodnutím odporkyne číslo X.X.X. z 12. apríla 2011 bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok v sume 71,80 Eur mesačne a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 404/2010 Z. z. od 1. januára 2011 bol zvýšený starobný dôchodok na sumu 73,10 Eur mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľovi bol od 1. júla 1990 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 76/1956 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov priznaný výsluhový príspevok, ktorý bol od 1. mája 1998 pretransformovaný na výsluhový dôchodok, pre výšku ktorého mu bola zhodnotená doba trvania základnej vojenskej služby od 1. septembra 1966 do 31. augusta 1968, ďalšia služba vo vojenskej škole od 1. septembra 1968 do 31. júla 1969 a doba v hodnosti dôstojníka z povolania od 1. augusta 1969 do 30. júna 1990, ktoré obdobia nemohla odporkyňa hodnotiť pre nárok na starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení. Tiež mal za preukázané, že odporkyňa zmenovým rozhodnutím z 12. apríla 2011 zhodnotila navrhovateľovi obdobie školských prázdnin od 1. augusta 1966 do 31. augusta 1966 a obdobie, za ktoré navrhovateľ zaplatiť dlžné poistné dobrovoľne dôchodkovo poistenej osoby.

Navrhovateľ napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním a žiadal, aby ho odvolací súd zrušil. Namietal, že rozsudok krajského súdu je v niektorých bodoch nepravdivý, zavádzajúci, nezákonný, jednostranný a je v hrubom rozpore s rozhodnutím o priznaní príspevku za službu z 3. septembra 1990. Poukázal na to, že krajský súd prehliadol, že doba jeho štúdia od 1. septembra 1966 do 30. júna 1967 nebola zhodnotená pri zhodnocovaní príspevku za službu a nebola zhodnotená ani pri výpočte starobného dôchodku. Namietal, že krajský súd rozhodol protiprávne, keď uznal doklad odporkyne, ktorý je

nezákonný, neobsahuje výpočet, ani sumu údajne zhodnoteného obdobia poistenia výsluhového príspevku. Pre všetky vyššie uvedené dôvody žiadal napadnutý rozsudok zrušiť.

Odporkyňa k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľ v odvolaní uviedol nepovažuje za opodstatnené, z ktorého dôvodu žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o priznaní starobného dôchodku od 22. novembra 2010.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že navrhovateľ vykonával službu v ozbrojených zložkách v rozsahu 23 rokov a 10 mesiacov, pričom po jej skončení 30. júna 1990 mu bol od 1. júla 1990 priznaný príspevok za službu za 23 ukončených rokov podľa § 33 ods. 1 zákona č. 76/1959 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „príspevok za službu“), ktorý sa od 1. mája 1998 podľa § 89 ods. 2 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov považuje za výsluhový dôchodok a od 1. júla 2002 sa podľa § 125 ods. 13 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov považuje za výsluhový dôchodok podľa tohto zákona.

Podľa potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z 24. februára 2010 navrhovateľovi nebola v osobitnom systéme zhodnotená doba štúdia od 1. septembra 1965 do 30. júla 1966 ani doba školských prázdnin.

Navrhovateľ namietal, že odporkyňa mu pre výšku starobného dôchodku nezohľadnila celú dobu dôchodkového poistenia.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá je nemocensky poistená, dôchodkovo poistená alebo poistená v nezamestnanosti podľa tohto zákona.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení (v znení platnom do 31. decembra 2007) poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak i vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 255 ods. 1 veta prvá zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Odvolačný súd poukazuje na to, že príspevok za službu priznaný podľa § 33 ods. 1 zákona č. 76/1959 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorý sa od 1. mája 1998 podľa § 89 ods. 3 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov *považuje* za výsluhový dôchodok a podľa § 125 ods. 13 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov sa od 1. júla 2002 *považuje za* výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., nie je starobným dôchodkom.

Pokiaľ zákonodarca použil termín „považuje sa“, potom podľa názoru odvolacieho súdu tento termín treba vykladať tak, že príspevok za službu uvedený v § 125 ods. 13 zákona č. 328/2002 Z. z. nie je výsluhovým dôchodkom podľa § 38 a nasl. zákona č. 328/2002 Z. z., iba sa za taký považuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu príspevok za službu nie je rovnocenný výsluhovému dôchodku, priznanému podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z. a a naďalej je príspevkom za službu podľa zákona č. 76/1959 Zb.

Odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ nevykonával vojenskú službu v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., preto ak odporkyňa doby vojenskej služby navrhovateľa vylúčila z obdobia dôchodkového poistenia, postupovala nesprávne v rozpore s § 255 ods. 5 (§ 60 ods. 2) zákona č. 461/2003 Z. z.

Z obsahu administratívneho spisu nie je zrejmé, že navrhovateľ vykonával profesionálnu službu vojaka v I., príp. II kategórií funkcií. Výkon takej služby by mohol navrhovateľovi založiť a zachovať nárok na priznanie starobného dôchodku od dovŕšenia dôchodkového veku, nižšieho ako 62 rokov v súlade s § 132 ods. 1 a § 175 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov v spojení s § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd mal za to, že rozhodnutie odporkyne bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci a na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, preto rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutia odporkyne č. 2 v spojení so zmenovým rozhodnutím z 12. apríla 2010 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250ja ods. 3 v spojení s § 250q ods. 2 O. s. p.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne znovu posúdiť nárok na starobný dôchodok ku dňu 29. júna 2009, preskúma, či navrhovateľ vykonával vojenskú službu v I., resp. II. kategórii funkcií a či vzhľadom na takú skutočnosť nespĺnil podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok skôr ako od dovŕšenia veku 62 rokov podľa § 132 ods. 1 č. 100/1988 Zb., pričom do doby poistenia (zamestnania započíta aj dobu služby vojaka a nové rozhodnutie riadne odôvodní. V novom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

Pokiaľ ide o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. 1 zo dňa 27. januára 2011, ktorým odporkyňa zrušila svoje predchádzajúce rozhodnutie z 27. mája 2010 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok, krajský súd uznesením č. k. 12Sd/154/2010-23 z 15. novembra 2010 odmietol opravný prostriedok navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne z 27. mája 2010 a najvyšší súd toto uznesenie potvrdil uznesením sp. zn. 7So/17/2011 z 9. júna 2011. Keďže navrhovateľ opravným prostriedkom zo 14. februára 2011 rozhodnutie odporkyne č. 1 z 27. januára 2011 nenapadol, konanie o preskúmanie uvedeného rozhodnutia ani nezačalo a krajský súd ho nebol oprávnený preskúmať. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok krajského súdu v časti, týkajúcej sa potvrdenia rozhodnutia odporkyne č. tomto číslo X.X.X. z 27. januára 2011 zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. e/ O. s. p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. lebo úspešný navrhovateľ žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a odporkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2012

JUDr. Viera Nevedelová , v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská